

give nogen Indtægt. Hvad det Første angaar, at lokke Folk med nogen Kapital derover, saa anser jeg det, hvad jeg ogsaa som Medlem af Kommissionen i sin Tid har haft Leilighed til at udvise, for en af de første Betingelser, at Ansvarer for Overholdelsen af No og Orden gaar over fra selve Kolonierne til den danske Statsmagt. Efter hvad vi have set, at der er sket i den senere Tid, er det ikke rimeligt, at Folk med Kapital vilde vove sig over og sætte denne Kapital fast paa Den, naar de vidste, at Sikkerhedsmagtens Størrelse kunde blive og var bleven indskrænket, efter som Dernes Hjelpekilder sløde svagere. Jeg tror derfor, at Regjeringen har gjort fuldkommen Ret i først og fremmest at tænke paa at faae den Betingelse tilveiebragt, og jeg ser ikke rettere, end at den eneste Maade at gjøre det paa, er den, som er antydet i det her foreliggende Lovforslag. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) mente, at dette Lovforslag, som suspenderede et Punkt i Kolonialforfatningen eller medførte Forandring i denne, idetmindste med en vis indre Nødvendighed maatte medføre, at Kolonialforfatningen i det Hele blev suspenderet, forekommer dette mig ikke at være rigtigt, thi der er ikke Noget i Veien for at forandre en enkelt Del af en Lov og lade alle de andre Dele af samme Lov blive staaende. Denne Operation er ogsaa saavidt fremadskredt for denne Sags Vedkommende, at den Betingelse, som er nødvendig for, at Loven skal træde i Kraft, nemlig Tilslutning fra Kolonialraadets Side, allerede er indtraadt. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Maribo (Stürup), naar han mener, at det kun vil være gjørligt for Folk med store Kapitaler at søge hen til St. Croix, tværtimod, jeg er af den modsatte Anskuelse. Jeg har set, at Folk, som ere komne derover med tomme Hænder, efterhaanden med stor Flid og Sparommelighed have kunnet arbejde sig op til en meget anstændig Eksistens, og naar de ikke ere komne videre frem, saa er Grunden den, at de ikke have haft en lille Driftskapital. Den behøver slet ikke at være saa stor. En Mand med en 20—30,000 Kr. vilde upaatvivlelig, naar han var sikker paa, at Forholdene forbleve i No og naar der overhovedet var Leilighed for ham til at dyrke sin Jord med Fordel med Hensyn til Udbyttet, netop nu paa St. Croix finde et Steb, hvor hans Arbejde kunde opnaa en forholdsvis rigelig Løn, saa jeg tror ikke man skal henvende sig just til de store Kapitalister. Jeg tror ikke det vilde være hverken i Landets eller Befolkningens Interesse, hvad det derimod i høieste Grad vilde være, om de smaa Kapitaler vilde søge derover. Det forekommer mig ogsaa, at naar man, hvad der jo er givet man maa, fra Norderlandets Side skal komme Den St. Croix til Hjælp, er der Del af Udgiften, der hviler paa Ordenens Opretholdelse derovre, paa eengang den

virksomste og tillige den naturligeste, thi jeg tror ikke, at man let skal finde noget andet Land, hvor man har betruet Ordenens Opretholdelse og Reglerne derfor, samt Bestemmelsen af den dertil fornødne Tropsstyrkes Størrelse til den koloniale Regjering. Det var et Skridt, vi gjorde, dengang Kolonialloven af 1863 blev given, og ligesom jeg overhovedet nærer meget stor Lidel om det Rigtige i, at Kolonialloven overhovedet blev given ved den Leilighed, er jeg ganske bestemt overbevist om, at man paa det Punkt, der her er Tale om, gjorde et Feilskridt. Jeg skal overfor en Bemærkning af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber) om, at han var i Overensstemmelse med et Mindretal i Udvalget ifjor med Hensyn til, at man ingenlunde behøvede at forsøge Tropsmængden, saaledes som her er tilfaldet, gjøre opmærksom paa, at her er slet ikke Tale om Forsøgelse af Tropsstyrken. Denne er, affet fra, at den absoluttalt er overordentlig tarvelig, jo ikke større end den var tidligere; man har kun reetableret den Styrke, som Den havde, før den ulykkelige Tid indtraadte, hvor man paa Grund af Sparommelighed var nødt til at indskrænke Styrken til et saa ringe Tal, at man maatte opgive Freberitstædet som Garnisonssted og saaledes ikke, da Oprøret tilfældig udbrød — thi jeg tillader mig at fastholde, at det var en Tilfældighed — havde en Styrke paa dette meget vigtige Punkt. Men, som sagt, det er en Feil, dersom man tror, at det er Meningen at sende en større Tropsstyrke derover, end der tidligere har været, og naar der er ansøgt, at Tropsstyrken derovre dog var istand til under det sidste Oprør at have Orden og No, skal jeg ikke benegge det; men de Herrer ville ogsaa minde, at det var først, efterat hele Tropsstyrken fra St. Thomas var kommen derover, at det lykledes at faae Bugt med Oprøret, og det var dog kun en Tilfældighed, at der var et Skib, som var disponibelt i dette Dieblit til at føre den over; men det er ikke sikkert, at et saadant Skib altid vil være disponibelt. I hvert Fald gif der saa lang Tid hen derved, at Oprøret havde Tid til at brede sig over en betydelig Del af Den og ikke strax kunde knuses i sin Begyndelse, og som Følge deraf foranledigede en Udeltagelse til en Værdi, som ikke er ganske ubetydelig og saare sølelig for de iforveien meget medtagne Beboere. — Hvad selve Loven angaar, da skal jeg slet ikke udtale mig videre om dens Enkeltheder. Jeg har allerede ifjor fremsat nogle Bemærkninger fra det militære Standpunkt ligeoverfor den, og disse Bemærkninger haaber jeg ogsaa ville kunne komme frem under Sagens fortsatte Behandling. Det er jo vel neppe muligt, at Loven i dens nærværende Skikkelse kan vedtages, idet den omtaler Charger, som nu slet ikke hæves i Hæren, men det er af den Slags Smaating, man let kommer over. Den eneste Forskjel af nogen Betydning